

kršeno razpravno pravilo.« (van Eemeren in Grootendorst, 1992: 104, poudarili avtorji)

Pragma-dialektika razlikuje med štirimi fazami (razprave): fazo konfrontacije, otvoritveno fazo, fazo argumentacije in sklepno fazo, spodaj pa navajamo seznam deset zahtev (»deset zapovedi«), ki sestavljajo osnovna »pravila ravnanja za racionalne razpravljavce« (van Eemeren in Grootendorst, 2004: 190–95). Kršitev katere koli od teh zahtev ali potez v razpravi velja kot napaka:

1. Razpravljavci drug drugemu ne smejo preprečevati zagovarjanja ali izpodbijanja stališč.
2. Razpravljavec, ki zagovarja svoje stališče, ne sme zavrnil obrambe tega stališča, ko se to od njega zahteva.
3. Ni dovoljeno napadati stališč, ki jih druga stranka ni podala.
4. Stališč ni dovoljeno braniti z neargumentiranjem ali z argumentiranjem, ki s stališčem ni povezano.
5. Razpravljavci ne smejo lažno pripisovati neizraženih premis drugi strani niti se ne smejo odreči odgovornosti za svoje neizražene premise.
6. Razpravljavci ne smejo lažno predstaviti nečesa kot sprejeto izhodišče ali lažno zanikati, da je nekaj sprejeto izhodišče.
7. Sklepanje, ki je v argumentaciji podano kot formalno zadostno, ne sme biti neveljavno v logičnem smislu.
8. Stališča se ne sme obravnavati kot zadostno ubranjenega z argumentiranjem, ki ni podano na podlagi formalno zadostnega sklepanja, če obramba ni podana v obliki ustreznih argumentativnih shem, ki so pravilno uporabljene.
9. Ne zadostna obramba stališč ne sme voditi v ohranjanje teh stališč in zadostna obramba stališč ne sme voditi v ohranjanje izražanja dvoma glede teh stališč.
10. Razpravljavci ne smejo uporabljati nobenih formulacij, ki niso dovolj jasne ali so zavajajoče dvoumne, in ne smejo namerno napačno interpretirati formulacij druge strani.

Pragma-dialektični pogled na napake v sklepanju in argumentaciji je zagotovo velik korak naprej od t. i. »standardne obravnave« (napak): je dinamičen in ne statičen (to pomeni, da ne izhaja iz fiksnega seznama